

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

§. 6. De Claus. non obstantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

§. VI.

De Clausula: *Non Obstantibus.*

SUMMARIUM.

- 1 Clausula: non obstantibus, quando utitur Princeps.
- 2 Hæc habet duos effectus generales.
- 3 Iure aliquid potest disponi multis modis.
- 4 Privilegium datum contra jus, an valeat omiffa hæc clausulâ & 5.
- 6 An sit contra statutum.
- 7 An si jus procedit irritando.
- 8 Quando jus exigit specialem mentionem, ei non derogatur per solam clausulam: non obstantibus.
- 9 Neque sufficit hanc mentionem facere, nisi simul fiat singulorum punctorum magis notabilium.
- 10 Jus privatam & privilegium potest tolli per formam æquivalentem ei, sub qua sola conceditur revocari.
- 11 Ad irritandum prius testamentum sufficit cognosci mentem disponentis.
- 12 Clausula: non obstantibus, non abrogat privilegium juratum.
- 13 Neque insertum juri.
- 14 Neque concessum non subdito, vel pia cause.
- 15 Neque quando transit in contrarium.

HAc clausula utitur Princeps ad derogandum juri, vel legibus jam vigentibus. Et habet duos generales effectus, primo enim tollit subreptionem *c. non potest de preb. in 6.* Et secundo possunt per illam obtineri quæcunque, & quotcunque, ut notat Rebuff. *in formand. Apost. 8. mandamus.* Sed hæc ut clarius explicemus.

3 Adverte, quod jura vel simpliciter disponunt statuendo, jubendo, vel prohibendo. Aut disponunt irritando, quidquid in contrarium factum fuerit. Aut denique firmando, id quod jam statutum est,

ac decernendo, ne per ullam aliam futuram dispositionem revocetur, nisi facta expressa illius mentione, vel inserto ejus tenore de verbo ad verbum, vel cerrè servatâ aliâ formâ.

Igitur quando datur privilegium contra jus latum primo modo, convenit inter omnes illud vallere, cum clausula illa generali: *Non obstantibus.* An autem valeant, etiam clausulâ non adhibitâ sub distinctione Resp. per doctrinam, quam tradunt Panor. & Joann. Andr. *in c. nonnulli de rescr.* Quod sic, si est contra jus scriptum, quia cum Princeps non præsumitur jus ignorare, qui leges omnes tenet in scrinio pectoris. *l. omnium C. de testa. & Gloss. c. præterea d. 23. & c. veniens de rescr.* Ideo & quando concessit privilegium contra tale jus, censetur illi voluisse derogare, nec opus fuisse illa clausula. At secus est, quando privilegium datur contra statutum, tunc enim non valet, omiffa clausulâ, ratione sumpta in oppositum. Princeps enim præsumitur illud statutum ignorare, quia est quid facti, in factis autem præsumitur ignorantia, aut saltem oblivio, etiam propriis, & maxime in Principe, qui undique negotiis obruitur *cap. 1. de const. & cap. eam te de rescr.*

Similiter quando datur privilegium contra jus secundo modo latum, non valet nisi adhibitâ clausulâ derogatoriâ, ut vult Panormit. *c. cir. nonnulli.* Aut saltem aliâ, quæ æquivalet v. g. ex certa scientiâ, vel motu proprio, ut docet Joann. Andr. *eod.* Et ratio est, quia Princeps non præsumitur velle aliquid concedere contra jus sic constitutum, & sub illo rigore, unde si quid fortè contra illud concesserit, reputatur aut per subreptionem concessisse, aut propter importunitatem. *Barth. l. fin. C. si con. ius vel ut. pub. & in extr. av.*

Demum.

8 Demum, quando datur privilegium contra jus tertio modo latum, non sufficit illa clausula generalis, ad validandum tale privilegium, & derogandum juri sic lato, quia quando traditur aliqua forma servanda, ita obligat, ut quidquid gestum fuerit, sit irritum; ubi illa omissa est *cap. sicut Romana 1. & cap. cum ordinem de refer. Et ita tenent non pauci quos citat, & sequitur Tamburin. tomo primo de iur. Abb. d. 18. question. 16. Quin etiam Panormitan. in capit. ex conquestione de restit. spol. vult ut quando jus invenitur hoc tertio modo latum, fiat non solum mentio ipsius in secundo, ad hoc ut illi derogetur, & subsistat tale jus novum, aut privilegium, sed etiam ut fiat mentio de omni puncto notabili, quod continet, dicendo v. g. sic concedimus talem gratiam, non obstante tali lege, in qua hoc statutur, &c.*

10 Addunt tamen aliqui quod licet ita sit, quod generalis clausula derogatoria sola non sufficiat ad derogandum legi, seu juri habenti formam prescriptam, sub qua sola possit revocari, satis erit si per aliquam aliam æquivalentem illi derogetur, quod maxime locum habere videntur respectu Statutorum privatorum, & privilegiorum. Nam quia Princeps presumitur ignorare talia, certe sequeretur illum non habere sufficientem, & debitam potestatem regendis suis subditis, si illis non posset (ubi opus est) derogare per clausulas æquivalentes, formæ prescriptæ, & quam ut dictum est presumitur ignorare; facit ad hoc tum quod Princeps non potest ligare manus suo successorum. Tum quod cum adæquatorum sit eadem dispositio, & virtus l. 1. ff. de legat. 1. Nam refert etiam utrum ex illis fiat *cap. licet ex quadam de testibus l. certum ff. si cert. per. l. quoties ff. de hered. inst. & l. fin. Codice de his qui ven. et ar.* Et sic licet sit ali-

qua forma prescripta à Principe, sub qua sola dicat legem suam, aut privilegium posse revocari, alias verò semper manere in suo vigore, censetur tamen sufficienter revocatum, si successor omittat illam formam usque fuerit alia æquivalenti, & cessabit tale privilegium. Ita Panormit. *cap. cum instantia de cens.* Et quem ibi citat Feder. de sen. *constit. 47. Sylv. v. privilegium num. 10. & v. exemptio num. 11. Comit. lib. 1. resp. moral. question. 103. in theol. moral. lib. 2. quest. 10. capit. 15.* Ad quod facit doctrina Cardin. in *Clem. 1. de sepult.* Ubi ait, quod si in secundo testamento apponitur aliqua specialis expressio per quam aperte colligitur mens testatoris, hæc sufficit ad revocandam priorem dispositionem, etiam si fuerit in illa dictum, quod debet ad hoc exprimi aliquid speciale v. g. nomen alicujus Sancti. Utraque opinio est probabilis, vide autem *sect. 4. dub. 7.*

Sed & sicut clausula illa generalis non obstantibus, non est sufficiens ad tollendum jus, seu privilegium, concessum ut non revocetur, nisi servata certa forma modo supra explicata. Sic etiam non est sufficiens ad extinguendum statutum, vel privilegium juratum, secundum Glossam *cap. cum non deceat de priv. l. g. in 6. Et Vital. de Camban. in tract. claus.* Vel quod invenitur insertum corpori juris, secundum aliam Gloss. l. 2. ff. de iudic. & auth. quam privim. Codice ubi de crim. *arg. oport.* Vel demum concessum non subdito, aut pice causæ, secundum dicenda, ubi de revocat. privileg. Et à fortiori quod tranlhvit in contractum.

* * *
* * *